

<p>קהלת (פרק א) (ב) הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל:</p>	
<p>דברים (פרק לב) (מ) כי אשא אל שמים ידי ואמרת חי אנכי לעולם: (מא) אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: (מג) הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ (מד) ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת כאזני העם הוא והושע בן נון: (מה) ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: (מו) ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: (מז) כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ</p>	<p>קהלת (פרק יב) (ח) הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: (ט) ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: (י) בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: (יא) דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: (יב) ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: (יג) סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: (יד) כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:</p>
<p>דברים (פרק לב) (ו) ה לה' תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: (ז) ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן במ: (ח) הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם:</p>	
<p>במדבר רבה פרשה (י: ד) נתנו מרועה אחד אע"פ שזה אומר מעמו וזה אומר מעמו דבריהם של אלו ושל אלו כולם ניתנו מן משה הרועה ... ילקוט שמעוני פרשת וואת-הברכה (רמו תקסו) זה שאמר הכתוב בקש קהלת למצוא דברי חפץ, בקש קהלת להיות כמשה רבינו שנאמר בו ותחסרהו מעט מאלקים:</p>	
<p>קהלת (פרק ג) (יח) אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם: (יט) כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: (כ) הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: (כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ:</p> <p>קהלת (פרק ד) (ב) ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה: (ג) וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: (ד) וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח:</p> <p>קהלת (פרק ח) (יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל:</p>	

מכללת הרצוג-גוש עציון

ימי עיון בתנ"ך

קייץ תש"ע

דברים (פרק לב)

(לט) ראו עתה כי אני הוא ואין אלקים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:
(מז) כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן

שמה לרשתה: פ

קהלת (פרק יב)

(יג) סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
(יד) כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

דברים פרק לא

(י) ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות: (יא)
בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: (יב) הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: (יג) ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה' אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה:

קהלת פרק א
(א) דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם:

(א) דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם:

(ב) הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל:

(ג) מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש:

(ד) דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת:

(ה) זורח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם:

(ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח:

(ז) כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת:

(ח) כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע:

(ט) מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש:

(יד) ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח:

(טו) מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות:

(טז) דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה

הרבה חכמה ודעת: (יז) ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח:

(יח) כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב:

קהלת ב

(יג) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך:

(יד) החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם:

מלכים (פרק א י)

(כג) ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: (כד) וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו: (כה) והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: ס (כו) ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: (כז) ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב:

(כח) ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: (כט) ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו:

מלכים א (פרק יא)

(א) והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית: (ב) מן הגוים אשר אמר ה' אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: (ג) ויהי לו נשים שבע מאות ופלגשים שלש מאות וישו נשיו את לבו: (ד) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם ה' אלהיו כלבב דויד אביו: (ה) וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: (ו) ויעש שלמה הרע בעיני ה' ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו: ז (ז) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: (ח) וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: (ט) ויתאנף ה' בשלמה כי נטה לבבו מעם ה' אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: (י) וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה ה': פ (יא) ויאמר ה' לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך:

מלכים א (פרק ג)

(ט) ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה:

במדבר (פרק יט)

(ב) זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום **אשר לא עלה עליה על:**

(ג) ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו:

(יח) ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:

(יט) והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:

(כ) ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש ה' טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא:

(כא) והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב:

(כב) וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא עד הערב: פ

במדבר רבה (וילנא) חקת פרשה יט

ג זאת חקת התורה וגו' רבי יצחק פתח (קהלת ז) כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני כתיב (מלכים א ה) ויתן אלהים חכמה לשלמה...